

Paphiopedilum bellatulum

Naamgeving:

Het geslacht *Paphiopedilum* is vernoemd naar het Griekse Paphia of Paphos wat staat voor Aphrodite of zoals bij de Romeinen benoemd als Venus. De godin die volgens de Griekse mytologie zou geboren zijn in de Griekse zee. Terwijl Pedilon staat voor slipper, schoentje of sandaal. Vanzelfsprekend is dan ook de Nederlandse naam Venusschoentje. Ergens vond ik ook een verwijzing naar het eiland Paphos in de Egeïsche zee, waar een tempel verwijst naar de godin Aphrodite. De verklaringen liggen dus dicht bij elkaar.

Het geslacht wordt als een speciale uitdaging binnen het domein van de taxonomen beschouwd. De momenteel aanvaarde beschrijving stamt van 1903 en is beschreven door Pfitzer.

Er bestaan verschillende geslachten met dezelfde kenmerkende bloemvorm.

Vooral met die typische schoenvormige lip. *Paphiopedilum* is een geslacht wat enkel in Azië voorkomt. Meestal betreft het terrestrisch groeiende soorten, met enkele epifieten als uitzondering.

Paphiopedilum bellatulum is een typische terrestrische soort, die voor het eerst beschreven werd door H.G.Reichenbach in 1888. Hij noemde deze soort *Cypripedium bellatulum*. Het geslacht is ingedeeld in diverse subgroepen, deze soort is één van de vertegenwoordigers van de groep *Brachypetalum*. Met relatief kleine afmetingen, een korte bloemsteel, iets donkerdere gevlekte bladeren en met prachtige, afgeronde bladeren. Is de beroemdste van deze groep en ook een van de meest gebruikte om hybriden uit te kweken. De smalle bladeren zijn zo'n 15 cm lang, donkergroen, en aan de bovenkant lichtgroen gespikkeld. De onderkant is paarsig. De schaalvormige bloem, die donzig is op de achterkant, is 6 cm in doorsnee en staat op bladhoogte aan een hele korte bloemstengel. Haar ronde dorsale sepaal en ronde petalen zijn wit, met grote roze-paarse vlekken. Ze overlappen elkaar om zo een achtergrond te vormen voor de kleine, een beetje gespikkelde, eivormige lip. De samengegroeide laterale sepalen staan achter de lip. De planten groeien vaak in mooie klusters, maakt dus vaak vegetatief vermeerderen erg gemakkelijk.

Deze soort groeit dus terrestrisch op een kalkhoudende ondergrond. In redelijk tot licht beschaduwde plaatsen. De soort wordt gevonden op 1000 to 1500 hoogte. Zelfs in de subtropen moet dat eerder als gematigd worden beschouwd dan echt als warm. Vooral afkoeling s' nachts. Vochtig in de groeiperiode maar toch wat droger na het ontwikkelen van de scheut. Dus niet zo nat kweken als de andere *Paphiopedilums*. Ze bloeien van de lente tot de herfst.

Oppotten in bark met een paar stukjes kalksteen eraan toegevoegd of een lepeltje dolokalk.

Andere soorten binnen de groep *Brachypetalum* zijn. *Paphiopedilum concolor*, *Paphiopedilum godefroyae* en *Paphiopedilum niveum*.

Vindplaatsen: Noorden van West Maleisische vaste land, Thailand, Myanmar (Birma), Zuid-westen China.

Bibliografie:

- *The Genus Paphiopedilum*, door Philip Cribb, KEW, 1987, ISBN 0-88192-079-7
- *Manual of Orchids, The New RHS dictionary*, door Joyce Stewart, KEW, 1992, ISBN 0-88192-334-6
- *The Illustrated Encyclopedia of Orchids*, door Alec Pridgeon, 1992, ISBN 0-7472-0635-x

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

